

'Goed, is goed genoeg' (2 Korinthiërs 12: 9)

Gemeente van Jezus Messias

Een geloofsgesprek dat me altijd is bijgebleven had ik met mijn naamgenoot: 'Jeroen de Cuyper'. Al jaren abt van het schitterende Norbertijnenklooster in het Vlaamse Tongerlo. Ik had net mijn boekje 'De kerk als klooster' geschreven en hij vond het wel interessant om daar eens over van gedachten te wisselen. Een protestant die schrijft over een klooster, dat was volgens hem een bijzondere combinatie. In zijn majestueuze studeerkamer vol boeken en schilderijen kwam het al snel tot een diepgaand geloofsgesprek. Ik dacht: 'ik grijp mijn kans'. Want wanneer spreek je nu een abt? Zo'n iemand moet toch wel heel dicht bij het geheim van God, mens en geloof zijn? De open houding van Jeroen De Cuyper nodigde uit tot het aangaan van een geloofsgesprek van ziel tot ziel.

'Wat is nu de essentie van het christelijk geloof?', vroeg ik hem. De Cuyper dacht even na. Als abt van een eeuwenoud klooster heb je immers de tijd aan je zijde. Hij gaf me als antwoord: 'Dat het leven al voor je is geleefd'... 'Je hoeft het niet meer alleen te doen. Het is de troostrijke gedachte dat Christus je in je bestaan, in je reis door het leven, als is voorgegaan. Het is gedragen en gezien.'

Ik moet eerlijk zeggen dat ik toen nog niet de portée begreep van zijn gedachte. Pas veel later ben ik de diepte gaan verstaan van zijn zin: 'Het leven is al voor je geleefd.'

Deze gedachte wil niet zeggen dat je als mens niet het leven in al zijn facetten moet of mag doorleven. Als mens kun je je niet aan het leven onttrekken. Het gebeurt aan je. Er zijn mooie dingen in het leven te genieten: sport, vriendschappen, heerlijke herfstwandelingen, met je kleinkind naar de zee kijken. Er zijn ook de moeilijke zaken: verlies van dierbaren, ziekte, teruggang van de kerk, conflicten, enz. De grandeur en misere horen bij het bestaan. Dit alles krijg je erbij wanneer je wordt geboren; tot leven geroepen.

Maar dat je in dit alles niet alleen bent, niet alleen staat, maar dat het al voor je is geleefd en daardoor draagbaar is, vol te houden; dat is het grootste geheim van het christelijk geloof. Je hoeft niet zo nodig te scoren, de beste te zijn; het is al gezien. Nu na een aantal jaren ben ik de uitspraken van Jeroen de Cuyper meer gaan begrijpen. Ervaar ik wat hij bedoelde.

Ik denk dat de apostel Paulus hier ook op doelde wanneer hij schrijft: 'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig'. Het is met andere woorden goed zoals je bent. Je bent als mens gezien door de Eeuwige. God is het perspectief en dat zal dat ook altijd zijn: 'Ik ben er gisteren, vandaag en morgen'.

Wanneer ik uit het nieuws verneem dat een kwart van alle jong volwassenen in Nederland symptomen van angst en depressie vertonen dan schrik ik daarvan. Één op de vier jongeren tussen de 18-25 voelt zich somber en onzeker. Er zijn tal van oorzaken aan te wijzen en corona heeft daar ook geen goed aan gedaan. Het doet me wat als ouder. Hebben we de nieuwe generatie te veel eisen opgelegd? Hebben we te hoge verwachtingen van ze? Leggen ze zelf de lat te hoog? De nieuwste multimedia doen er ook geen goed aan. Als je constant op instagram moet laten zien dat je geweldig bent, dan raak je buiten adem. Ik zou ze wel toe willen roepen: 'Het is goed zoals je bent. Goed, is goed genoeg'.

De race om bijzonder, uniek of interessant te zijn, moeten we als maatschappij snel stoppen. Het is al voldoende te weten dat er van je gehouden wordt. Een onsje minder uniciteit is ook goed. En daar gaat het in het christelijk geloof over: dat het goed is zoals je bent. De Liefde van God, of met andere woorden: 'De genade van God', die heb je al, die is onvoorwaardelijk voor ieder mens. En dat is meer dan voldoende. Dat is de basis van het gekend zijn. Je naam wordt genoemd door de Eeuwige. Als anderen je naam niet willen noemen omdat je te saai bent, of niet excellent, of te weinig aanwezig; laat ze lekker gaan zou ik zeggen. 'We hebben niet meer nodig dan de Liefde van God'. Vanuit die Liefde, deze overgave aan het mysterie, leer je jezelf steeds beter kennen en durf je te staan voor wie je bent.

Dit was ook de ervaring van Dag Hammarskjöld. Hij was van 1953 tot 1960 secretaris generaal van de Verenigde Naties. Na zijn dood, hij was op een vredesmissie in de Congo toen het vliegtuig waarin hij zat verongelukte, bleek hij al jaren een dagboek te hebben bijgehouden vol gedichten, gebeden, quotes. In dit boek beschrijft hij zijn zoektocht naar zijn eigen identiteit, zijn eigen ik. Hij ontdekt dat door juist zijn eigen ego op te geven hij zichzelf beter gaat begrijpen. Of in de woorden van het gedicht 'Nieuw Land':

'De seizoenen wisselden
en het licht
en het weer
en het uur.
Maar dit is hetzelfde land.
en ik begin de kaart te kennen
en de windstreken.'

De kaart van ons leven leren we steeds beter kennen door te beseffen: dat de kaart als is voorgeleefd en bekend is in de Liefde van de Eeuwige.

In het delen van Het lichaam van Christus, het brood uit de hemel ne het bloed van Christus, de wijn van het koninkrijk, worden we één met Hem die ons in leven is voorgegaan.

Dat we in dit delen mogen ervaren dat het goed is zoals we zijn.

Moge het zo zijn

Jeroen Jeroense
23 september 2021

Gedicht: 'Nieuw land'

Is het een nieuw land,
in een andere werkelijkheid
dan die van de dag?
Of heb ik daar geleefd,
voor de dag?

Ontwaakte,
een gewone ochtend met grijs licht
weerkaatst van de straat,
ontwaakte-
uit de donkerblauwe nacht
boven de boomgrens
met het schijnsel van de maan
op de heide
en de bergkam in schaduw.
Dacht
aan andere dromen,

dacht
aan hetzelfde bergland:
tweemaal was ik op de kammen,
woonde ik bij het binnenste meer
en volgde ik de stroom
naar de bronnen.
De seizoenen wisselden
en het licht
en het weer
en het uur.
Maar dit is hetzelfde land.
en ik begin de kaart te kennen
en de windstreken.

Dag Hammarskjöld